

Bilim Felsefesi

Bilim Tarihinden Bilim Felsefesine

Fransız bilim felsefecilerinin kendilerine özgü önemli birtakım yanları vardır. Bundan ötürü de özgün bir bilim felsefesi geleneği yaratmışlardır. Hatta Viyana Çevresi'nin değil de bunların bilim kavrayışları egemen olabilseydi, bugün bambaşka bir bilim anlayışına sahip olurduk.

Fransız bilim felsefesi yapma geleneğinin bu özgün yanlarına gelince... Bunlardan başlıcası Viyana Çevresi'nin iki alanını ayırıp -bilgi felsefesi ile mantık- gerisini “laf yığını” olarak adlandırdıkları felsefeyi bilimle iç içe giden bir etkinlik olarak görmeleridir. Başka türlü söylersek bilim felsefesi yaparken felsefeyi unutmamışlardır. Bunların bilimleri ele alma tarzında felsefenin önemli bir yeri vardır.

Ayrıca bilim tarihini hesaba katarlar. Geçmişte bilimsel kuramların nasıl ortaya konduğunun çözümlemesi, kendi bilim tasarımlarını oluştururken işe koştukları bir şeydir.

Diğer bir özellik yalın deneyciliği kabul etmemeleridir. Bunun gerisinde de A. Comte'un düşüncelerinin etkili olduğu belirtilmelidir. Comte'un olguculuğu asla bir deneycilik değildir. Bu gelenek “nasıl biliyoruz?” sorusunu yanıtlarken duyulan verilerden yola çıkıldığını söylemez. Birincil olan nedenler hakkında theoria yapmaktır. Bilme için gözlem elbette yadsınır bir şey değildir. Ama gözlem için de bir kuram gerekir. [Güzel, 2010: 23]

